

РЕШЕНИЕ

№ 2503

гр. София, 08.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в публично заседание на 11.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **6373** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145- 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 171, т.4 от Закона за движение по пътищата:

Образувано е по жалба на И. Й. Й., от [населено място], срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка (ПАМ) №37161/30.03.2011г. издадена от Началник група АНД при Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция” (СДВР–ОПП) по чл.171, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – изземване на свидетелство за управление на МПС, поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че в оспорената заповед се посочват като фактическо основание за налагането на ПАМ Наказателни постановления, които не са връчени и влезли в сила. Навеждат се доводи, че заповедта за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон и в противоречие на събраните доказателства. В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адвокат Ч. Т.,

поддържа оспорването.

Ответникът – Началник група АНД при СДВР - ОПП, редовно призован, не се явява, не представя писмено становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед №37161/30.03.2011г. на Началник група АНД при СДВР-ОПП, на И. Й. Й. е наложена ПАМ по чл.171, т.4 от ЗДВП – изземване на свидетелство за управление на МПС №268959139, категории *В***М*, издадено от ОПП – СДВР, поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДВП. Мярката е наложена, след като е прието, че с влезли в законна сила и посочени в заповедта 5 (пет) броя НП, на жалбоподателя са били отнети общо 44 (четиридесет и четири) контролни точки и така той е изгубил придобитата правоспособност, но не е изпълнил задължението си да върне свидетелството си за управление в съответната служба на Министерство на вътрешните работи. Оспорената заповед е връчена на Й. лично на 12.07.2011г., видно от саморъчно положения подпис върху копие представено от него по делото. Жалбата е депозирана в АССГ с вх.№16283/14.07.2011г.

По преписката се съдържат наказателни постановления, с които на жалбоподателя са наложени административни наказания по ЗДВП, както следва: НП №93530/2007г., с което се отнемат 10 (десет) к.т., без дата на връчване, НП №46734/2008г., с което се отнемат 4 (четири) к.т., без дата на връчване, НП №78015/2008г., с което се отнемат 8 (осем) к.т., връчено на 14.09.2009г. с положен подпис на Й. и влязло в законна сила на 22.09.2009г., НП №78252/2009г., с което се отнемат 8 (осем) к.т., връчено на 14.09.2009г. с положен подпис на жалбоподателя, влязло в законна сила на 22.09.2009г., както и НП №37161/2010, с което се отнемат 14 (четиринадесет) к.т., връчено на жалбоподателя с подпис, ведно с определение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, нахд 16493/2010г, влязло в законна сила на 30.03.2011г., с което е прекратено производството по обжалване на НП №37161/10г. Представено е и копие на докладна записка от ст. технически сътрудник АНД при СДВР-ОПП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице по чл.147, ал.1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, е процесуално допустима.

Същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган –Началник група АНД при Отдел „Пътна полиция” – СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДВП съгласно Заповед № Из-1393 от 09.08.2007г. на Министъра на вътрешните работи и служебно известна на настоящия съдебен състав.

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДВП - изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал.4 - да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР след като е загубил придобитата правоспособност, тъй като са му отнети всички контролни точки. Жалбоподателят оспорва обстоятелството, че с наказателни постановления, които не са влезли в сила са отнети контролни точки и именно това е основанието за издаване на оспорваната заповед. В тази връзка, съдът приема, че съгласно чл.142 от АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, поради което има значение наличието към този момент на влязло в сила наказателно постановление, по арг. от чл. 158, ал.1, т.2 от АПК, а видно от доказателствата по делото безспорно се установява, че 2 (две) от наказателните постановления не са връчени на адресата си респ. не са влезли в сила. Следователно, тези 2 (две) наказателни постановления, а именно: НП №93530/2007г. и НП №46734/2008г., издадени от СДВР – ОПП, не са годни основания за отнемане на контролни точки на водача, арг. чл.3, ал.1 от Наредба №Из-1959/27.12.2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат. Липсата на

годно основание за отнемане на общо 14 (четиринадесет) к.т. по описаните и невлезли в сила НП, не позволява да се осъществи състава на чл.157,ал.4 от ЗДвП, тъй като при това положение, от общо 39 контролни точки, на водача са отнети 30 к.т.

По изложените съображения, съдът приема, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП може да се наложи, само ако са влезли в сила поне толкова наказателни постановления, че сбора на отнетите с тях контролни точки да изчерпва общия брой от 39 к.т. Едва тогава водачът губи придобитата правоспособност съгласно чл.157, ал.4 от ЗДвП. По делото се установява, че с влезли в сила наказателни постановления са отнети 30 (тридесет) контролни точки на И. Й. Й., поради което съдът намира, че в случая е налице нарушение на материалноправните разпоредби на чл. 171, т. 4 и чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, което представлява основание за отмяна на оспорената заповед. Ето защо Заповед за прилагане на ПАМ №37161/30.03.2011г., издадена от Началник група АНД при СДВР - ОПП, е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал2 АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Й. Й., ЕГН [ЕГН], [населено място], кв. Б., [жилищен адрес]0, Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка №37161/30.03.2011г. издадена от Началник група АНД при Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция” на основание чл.171, т.4 от Закона за движението по пътищата. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: